

Європа: величезний успіх 50-ти років розширення

Звільнений континент

У 1973 році відбулося перше розширення Європейського Співтовариства, коли до нього приєдналися Данія, Ірландія та Велика Британія. З того часу відбулося ще 6 розширень Євросоюзу, в результаті чого його населення зросло втричі. Ратифіковані на референдумах у всіх країнах, ці приєднання є величезним геополітичним успіхом, який дуже часто недооцінюють або зневажають на Заході.

Яка політична стратегія, який лідер, яка країна могли б самостійно досягти того, що було зроблено в цих державах?

Ні план Маршалла, ні Атлантична хартія, ні Гельсінська хартія, ні ОБСЄ, ні будь-який інший альянс не змогли б мирним шляхом здійснити надзвичайну трансформацію, якої досягли країни, що приєдналися до вільної Європи. Відновлені свободи, гарантований суверенітет, забезпечена стабільність, зростання та процвітання звільнених від тоталітаризму країн, які прагнули лише одного - реалізувати свою національну та європейську ідентичність в умовах свободи.

Те, чого досягла Європа, є безпрецедентним в історії людства, і немає причин приховувати свою радість. Це слід вітати як історичне досягнення.

Звичайно, не все ідеально, і, як у всіх демократичних країнах, наші уряди стикаються з невдоволенням, нетерпінням чи гнівом. Причиною та приводом є те саме зло: залишковий, рецидивуючий націоналізм, інструмент слабких і збряддя диктаторів. Він досі існує в Європі, де ще не всі зрозуміли, що патріотизм (любов до країни) не має нічого спільного з націоналізмом (ненавистю до інших - Ромен Гарі). Його часто використовують як вектор для протестів, спрямованих насамперед проти національних урядів.

Новознайдений суверенітет п'янить деяких недалеких, обмежених у своїх повноваженнях лідерів та підживлює їхню демагогію

зсередини. Так, нам ще належить переконати людей, що верховенство права, незалежність судової влади та недискримінація є універсальними цінностями, які належать Європі. Не втрачаймо надії: тиск з боку людей та партнерів, як і час, також зроблять свою справу в Угорщині, Словаччині та на Балканах, а успішні приклади країн на їхніх кордонах переконують їх без особливих зусиль.

Поки Європа готується до голосування на загальноєвропейських виборах, а Україна та Молдова - на нашому порозі, давайте ніколи не забувати, що принесла європейська інтеграція більш ніж 400 мільйонам громадян, і чого зараз вимагають грузини: однозначно, миру, стабільності та процвітання, але, перш за все, свободи!